

[Dohrmann]

Jeg håber, dette forslag hurtigst muligt kommer til afstemning i folketinget, for jeg nægter fortsat at tro på, at et flertal her i folketinget virkelig vil støtte en efter min mening så tåbelig ordning.

Henrik Toft (V):

Venstre vil ikke støtte fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om hastighedsgrænser. Selvfølgelig er det da meget smart at hoppe med på den meget naturlige modstand mod de 10 km's nedsættelse af maksimumshastigheden, men jeg vil gerne spørge: når vi nu skal spare, hvor vil fremskridtspartiet så hellere gøre det? Jeg har ingen grund til at betvivle handelsministerens oplysninger om, at vi kan spare 0,5 pct. af forbruget ved den gennemførte nedsættelse, selv om det flyger i luften med sådanne påstande i øjeblikket.

Fra min bilkørsel de sidste dage har jeg en klar fornemmelse af, at de nye hastighedsregler virkelig bliver fulgt, måske endda lidt bedre end de højere før. Denne tendens og handelsministerens opfordring til større energibevidsthed er der al mulig grund til at understrege, for ved en ømmere omgang med gaspedal og større tilbageholdenhed med unødvendig kørsel vil der afgjort være mulighed for besparelser, som venstre erkender at der er brug for. Så vil der da virkelig være noget mere positivt i at bruge energi på at stå sammen om det end bare stille sig op og sige: vi fortsætter bare som før. Og lad os så tage de andre fordele med oven i købet, der måtte kunne hentes gennem færre og mindre trafikulykker og en mindre import af den dyre olie.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er i grunden en besynderlig sag, vi her skal tage stilling til, eller rettere sagt som vi ved en forhastet beslutning fra handelsministeren er tvunget til at beskæftige os med. Viljen er sikkert god nok: vi må ikke sløse med benzinen, som jo er et produkt af den dyrebare olie, og for at nå dette mål har handelsministeren altså besluttet at nedsætte hastighedsgrænserne.

Jeg vil med det samme sige, at jeg nu slet ikke er sikker på, at hjemmelen til denne beslutning er så ganske i orden. Færdselsloven af 10. juni 1976 har fastsat ganske bestemte

grænser og med en nøje afvejning af de forskellige motorkøretøjers hastighed i forhold til hinanden. Frygter ministeren ikke, at en overtræder af disse nye grænser vil kunne hævde, at der overhovedet ikke er hjemmel for disse, og at dette spørgsmål først må klargøres ved retssag? Det ser jeg i hvert fald gerne belyst nøjere.

Det var nu det rent formelle, men hvad angår den indholdsmæssige realitet, er det også svært at se, hvad der kan opnås ved disse hastighedsgrænser. Det er fra adskillige sider blevet hævdet – og det kan vi selvfølgelig skændes om, men det er i hvert fald hævdet – at benzinbesparelsen er såre tvivlsom både i henseende til bilernes forbrug, den rette gearing osv. og den ekstra tid, motorkøretøjerne må tilbringe i kødannelse, som må forudses stigende som resultat af hastighedsnedsættelserne.

Hertil kommer den sikkerhedsmæssige risiko, som jo også andre ordførere har været inde på, som opstår ved at forrykke de forskellige motorkøretøjers hastighed i forhold til hinanden. Vi ved alle, at overhalinger i særlig grad er farlige, og med de nye begrænsninger vil overhalingssituationen være betragtelig meget længerevarende for motorkørerene. Jeg finder, dette er af overordentlig betænkelighed.

Til sidst vil jeg sige et par ord om de stærkt forhøjede bødetakster, som ministeren anmoder om skal være gældende ved overtrædelse. Det kan nok virke stødende på mange og på mange uforståeligt, at der skal være højere regler her ved besparelsesønskerne, end der er, når det gælder liv og sikkerhed. Det kan være uforståeligt, og jeg tror, det er en af de ting, der gør, at folk ikke vil motiveres i så høj en grad, som man kunne ønske sig.

Men hertil kommer så den rabatordning, som jo bliver særlig accentueret ved disse nye, højere bødetakster. Har ministeren overvejet den risiko, der er for, at familien, når de skal af sted på søndagstur og nå færgen ved Nyborg, beder bedstemor eller endnu værre: familiens yngste medlem, der lige har fået kørekortet, om at sætte sig til rattet og trykke speederen i bund for at kunne slippe lettere, i tilfælde af at man bliver grebet for en overtrædelse? Jeg finder, at befolkningen har fundet dette så latterligt, at den motive-ring, som skulle ligge bag forslagene, forflyg-